

бовъта ви трѣбва да остане непоколебима, една и сѣща, независимо отъ тоза, дали този човѣкъ ви прави добрини или пакости. Когато той ви прави добрини, ще благодарите, че се проявява въ доброто. Когато ви причинява злини, пакости, пакъ ще благодарите, защото ви дава възможность да научите нѣщо ново. Който иска да изучава Божиитѣ наредби, ще се абстрахира и отъ доброто, и отъ лошото, което му се прави. Това сѣ външни нѣща. Ако пъкъ искате да изучавате човѣшкитѣ наредби, имате право да се спирате и влияете отъ доброто и отъ злото, което хората ви правятъ. Ако искате да растете и да се развивате, да станете силни, да калите вашия характеръ, да облагородите вашата душа, трѣбва да правите редъ такива опити. Двата опита, които ви давамъ, сѣ трудни, но трѣбва да ги правите, за да станете герои.

Христосъ казва: „Да възлюбишъ Господа Бога твоего съ всичката си душа, съ всичкия си умъ, съ всичкото си сърце и съ всичката си сила. Да възлюбишъ ближния си, като себе си. Да възлюбишъ и врага си.“ Да възлюбишъ ближния си, както себеси, това е Божественъ законъ, не е нѣщо обикновено. Да обичашъ врага си, отъ наше гледище, това е много по-мѣчно, отколкото да обичашъ ближния си, като себе си. Да проявявашъ любовъта си къмъ своя врагъ, трѣбва да изхарчишъ повече енергия, отколкото за любовъта къмъ своя ближень. Да обичашъ брата си, това е естествено, то не съставлява голѣма мѣчнотия; да обичашъ онзи, който не ти е братъ, затова се изисква Божествена енергия. Сега ние сме едѣ въ първата фаза на живота, когато започваме да се самоизучаваме. Напримѣръ, ти постѣпвашъ въ университетъ — не ти вързи. Защо? — Незнаешъ, защо не ти вързи. Това е една интересна задача, която трѣбва да разрѣшишъ. Назначаватъ те чиновникъ нѣкъдѣ изъ България и въ продължение на нѣколко години те мѣстятъ най-малко 20 пѣти. Защо? — И това не знаешъ. Това е дру-